

**ผลกระทบของการพาสเจอร์ไทร์และความเป็นกรด-ด่างต่อปริมาณแอนโธไซยานินและอายุการเก็บ
ของน้ำอัญชัน**

Effect of Pasteurization and pH on Anthocyanin Content and Shelf-life of Butterfly Pea Juice

อรุษา เชาวนลิกิต¹ สุชาดา เจริญวงศ์¹ และ ฉภารัช ชะเอม¹

Chaovanalikit, A.¹, Jaroenvong, S.¹ and Cha-aim, C.¹

Abstract

The effect of pasteurization and pH (pH 2.6 and 4.6) on anthocyanin content color and shelf-life of butterfly pea juices were studied. Pasteurization and pH did not have any significant effect on anthocyanins. Anthocyanin content of pasteurized butterfly pea juices were 0.67-0.73 mg Cyanidin-3-Glucoside /100 ml. Hue angle of both juices was significantly different ($p \leq 0.05$). The color of pH 2.6 pasteurized butterfly pea juices was reddish-purple while the color of pH 4.6 pasteurized butterfly pea juices was bluish-purple. After stored at either 7°C or room temperature (30± 2°C), anthocyanins of both pasteurized butterfly pea juice tended to decrease. The pH 2.6 pasteurized butterfly pea juices had longer shelf life than the pH 4.6 pasteurized butterfly pea juice. The pH 2.6 pasteurized butterfly pea juices stored at 7°C could be stored for 35 days while those pH 4.6 could be stored for 20 days. When stored at room temperature, the pH 2.6 and 4.6 pasteurized butterfly pea juices could be stored for 33 and 15 days, respectively

Keywords : butterfly pea juice, pH, pasteruization, storage

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของการพาสเจอร์ไทร์ และความเป็นกรด-ด่างที่มีต่อปริมาณแอนโธไซยานิน สี และอายุการเก็บของน้ำอัญชัน พบว่า การพาสเจอร์ไทร์และความเป็นกรด-ด่างไม่มีผลต่อปริมาณแอนโธไซยานินของน้ำอัญชันอย่างมีนัยสำคัญโดย น้ำอัญชันทั้ง 2 สูตร มีปริมาณแอนโธไซยานิน (0.67-0.73 mg Cyanidin-3-Glucoside /100 ml) pH มีผลต่อมุมของเนคสี (Hue angle) อย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) โดยน้ำอัญชันที่ pH 2.6 ให้สีม่วงแดง ส่วนน้ำอัญชันที่ pH 4.6 ให้สีม่วงน้ำเงิน เมื่อนำน้ำอัญชันทั้ง 2 สูตร เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 7°C หรืออุณหภูมิห้อง (ประมาณ 30± 2°C) พบว่า ระยะเวลาการเก็บที่นานขึ้นจะทำให้ปริมาณแอนโธไซยานินมีแนวลดลง น้ำอัญชันสูตร pH 2.6 มีอายุการเก็บรักษานานกว่าน้ำอัญชันสูตร pH 4.6 เมื่อเก็บรักษาไว้ที่ 2 อุณหภูมิ โดยเมื่อเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 7°C น้ำอัญชันสูตร pH 2.6 มีอายุการเก็บรักษาประมาณ 35 วัน ส่วนสูตร pH 4.6 มีอายุการเก็บรักษาประมาณ 20 วัน และเมื่อเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง น้ำอัญชันสูตร pH 2.6 และ pH 4.6 มีอายุการเก็บรักษาประมาณ 33 วัน และประมาณ 15 วัน ตามลำดับ

คำสำคัญ : น้ำอัญชัน ความเป็นกรด-ด่าง pH พาสเจอร์ไทร์ การเก็บรักษา

คำนำ

อัญชัน มีชื่อสามัญ คือ Blue pea หรือ Butterfly pea และ ชื่อวิทยาศาสตร์ คือ *Clitoria ternatea* L. เป็นพืชสมุนไพรที่สามารถหาได้ง่าย ขยายพันธุ์และเจริญเติบโตได้อย่างรวดเร็ว พบมากในเขตร้อนและเขตอบอุ่น เช่น ในภาคใต้ของไทย มีอยู่หลายสายพันธุ์เบ่งตามสีของดอกออกเป็น สีน้ำเงิน สีฟ้า สีม่วงอ่อนและขาว ดอกอัญชันมีสารแอนโธไซยานินซึ่งเป็นวงค์ตุ่นให้สีแดง ม่วง ซึ่งมีปริมาณที่แตกต่างกันขึ้นอยู่กับสีของดอก (Kazuma et al., 2003) และแอนโธไซยานินเป็นสารต้านอนุมูลอิสระชนิดหนึ่ง ซึ่งมีส่วนในการลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรคมะเร็ง โรคหลอดเลือดหัวใจ และโรคไขข้ออักเสบ เป็นต้น (Rajalakshmi และ Narasimhan, 1996) จากประโยชน์ของแอนโธไซยานินทำให้อัญชันเป็นที่น่าสนใจในการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ ปัจจุบันนี้ได้มีการนำดอกอัญชันไปแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ เช่น สีผสมอาหาร และน้ำอัญชัน เป็นต้น น้ำอัญชันเป็นน้ำสมุนไพรที่เริ่มมีการขายในท้องตลาดและมักขายในรูปของน้ำพาสเจอร์ไทร์ซึ่งมีอายุการเก็บรักษาสั้น และจำเป็นต้องเก็บรักษาที่

¹ สาขาวิชาชีววิทยาศาสตร์การอาหารและโภชนาการ ภาควิชาคหกรรมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ 114 สุขุมวิท 23 เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

¹ Division of Food Science and Nutrition, Dept. Home Economics, Faculty of Science, Srinakharinwirot University, 114 Sukhumvit 23, Wattana, Bangkok 10110

คุณภาพมิ่งมีต่อ การเลือกเดี่ยวคงน้ำสมูนไพรส่วนใหญ่ค่าจเกิดจากจุลินทรีย์ซึ่งแบคทีเรียส่วนใหญ่จะเจริญได้ดีในอาหารที่มี pH 5.5-7.0 ส่วนยีสต์และราเจริญได้ในอาหารที่มีออกซิเจนและมี pH ต่ำ (< 4.6) การปรับความเป็นกรด-ด่างในอาหารให้ลดลง จะลดระยะเวลาในการมาเข้าที่คุณภาพ 100 °C (Leguerinel et al., 2005) ดังนั้นงานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลกระทบของพาราสเจอร์เรซและความเป็นกรด-ด่าง ต่อ ปริมาณแอนโอดิไซยานิน สี และอายุการเก็บของน้ำอัญชันที่เก็บรักษาไว้ที่คุณภาพ 7°C และคุณภาพมิ่ง (ประมาณ $30 \pm 2^{\circ}\text{C}$)

อุปกรณ์และวิธีการ

กรรมวิธีการผลิตน้ำอัญชัน

ขั้นตอนอัญชันแห้ง ในอัตราส่วน ดอกอัญชัน : น้ำ เท่ากับ 1 : 10 (w/v) ต้มที่คุณภาพมิ่งต่ำกว่า 60 °C เป็นเวลา 30 นาที (อุรุชา และคณะ 2551) กรองแยกกากของดอกอัญชัน และนำน้ำอัญชันที่ได้ไปต้มระหว่างน้ำอุ่นที่คุณภาพมิ่งต่ำกว่า 60 °C จนน้ำอัญชันมีความเข้มข้น 10 °Brix ทึ้งให้เย็น โดยน้ำอัญชันสูตร pH 2.6 ผลิตโดยนำน้ำอัญชันเข้มข้น 10 °Brix ผสมกับน้ำ ในอัตราส่วน 1 : 69 (v:v) เติมน้ำตาล 11 % ให้ความร้อนเพียงเล็กน้อยจนน้ำตาลละลาย เติมกรดซิตริก 0.3% สำหรับน้ำอัญชันสูตร pH 4.6 ผลิตโดยนำน้ำอัญชันเข้มข้น 10 °Brix ผสมกับน้ำ ในอัตราส่วน 1 : 69 (v:v) เติมน้ำตาล 11 % ให้ความร้อนเพียงเล็กน้อยจนน้ำตาลละลาย น้ำอัญชันทั้ง 2 สูตร นำไปพาราสเจอร์เรซที่คุณภาพ 90°C เป็นเวลา 2 นาที โดยใช้เครื่องพาราสเจอร์เรซขนาดเต็ก (March Cool Industry co., Ltd., กรุงเทพฯ) บรรจุน้ำอัญชันในขวดแก้วที่ผ่านการต้ม ปิดฝา ทำให้เย็นโดยทันทีนำน้ำอัญชันก่อนและหลังพาราสเจอร์เรซไปตรวจวัดค่าสี และประเมินเป็น ความสว่าง (L) ความเข้ม (C) จากสูตร $C = \sqrt{a^2 + b^2}$ และค่าเฉลี่ย Hue angle ($H = \arctan b^*/a^*$) วิเคราะห์ปริมาณแอนโอดิไซยานิน (Fuleki และ Francis, 1968) หลังจากนั้นนำน้ำอัญชันที่ผลิตได้ไปเก็บรักษาไว้ที่คุณภาพ 7°C และคุณภาพมิ่ง เป็นเวลาไม่เกิน 45 วัน มาวิเคราะห์ปริมาณแอนโอดิไซยานิน และ จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด และ ยีสต์และรา (U.S. Food and Drug Administration, 2006)

การวิเคราะห์ทางสถิติ

การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance, ANOVA) ร่วมกับ FACTORIAL ARRANGEMENT ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ใช้ในการประเมินผลกระทบของการพาราสเจอร์เรซ ความเป็นกรด-ด่าง และผลกระทบของคุณภาพและเวลาต่อน้ำอัญชัน โดยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS v.11.5

ผลและวิจารณ์

ผลกระทบของการพาราสเจอร์เรซและความเป็นกรด-ด่าง ต่อคุณภาพของน้ำอัญชัน

น้ำอัญชันเป็นน้ำสมูนไพรที่มีสารแอนโอดิไซยานินเป็นองค์ประกอบหนึ่งสีแอนโอดิไซยานินจะเข้มอยู่กับโครงสร้างทางเคมี เช่น จำนวนหมู่ Hydroxyl หมู่ Methoxy หมู่น้ำตาล และหมู่กรดที่เอสเทอโรไฟฟ์กับน้ำตาล และค่าความเป็นกรด-ด่าง เมื่อเปรียบเทียบปริมาณแอนโอดิไซยานินและสีของน้ำอัญชันที่ไม่ได้เติมกรดมี pH 4.6 และมีการเติมกรดซิตริกจนมี pH ลดลงเป็น 2.6 พบร้า ปริมาณแอนโอดิไซยานิน และ ค่าความสว่างของน้ำอัญชันทั้ง 2 สูตรไม่แตกต่างกัน แต่ น้ำอัญชันสูตร pH 2.6 มีค่า Hue angle และ Chroma น้อยกว่า สูตร pH 4.6 (Table 1) โดยน้ำอัญชันเปลี่ยนสีจากสีม่วงน้ำเงินที่ pH 4.5 เป็นสีม่วงแดง ที่ pH 2.6 ที่ pH ต่ำ โครงสร้างของแอนโอดิไซยานินจะอยู่ในรูป flavylium cation ซึ่งมีสีแดง และเมื่อ pH เพิ่มขึ้นสีจะเปลี่ยนไปจนไม่ปรากฏสีเมื่อโครงสร้างเปลี่ยนไปเป็น carbinol pseudobase และ chalcones และมีสีม่วงเมื่อเป็น quinonoidal bases (Brouillard และ Dangles, 1994)

ความร้อนจากการพาราสเจอร์เรซและความเป็นกรดด่างไม่มีผลต่อปริมาณแอนโอดิไซยานินในน้ำอัญชันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) (ดัง Table 1) อาจเนื่องจาก แอนโอดิไซยานินในสารสกัดอัญชัน เป็น Ternatin โดย มีโครงสร้างหลักคือ Delphinidin-3-O-(6"-O-malonyl)- β -glucoside (Kazuma et al., 2004, Wongs-Aree et al., 2006) ซึ่งจัดเป็น แอนโอดิไซยานิน ที่หมู่ Acyl acid เอสเทอโรไฟฟ์กับหมู่ของน้ำตาลในโครงสร้าง หรือ Acylated anthocyanin Cevallos-Casals และ Cisneros-Zevallos (2004) รายงานว่า แอนโอดิไซยานินที่มีหมู่ Acyl acid จะมีความคงตัวต่อการเปลี่ยนแปลงคุณภาพและ pH ได้ดีกว่า แอนโอดิไซยานินที่ไม่มีหมู่ Acyl acid หรือ Non acylated anthocyanin

Table 1 ค่าความสว่าง (L) ค่าเฉลี่ย (Hue angle) ค่าความเข้มของสี (Chroma) ปริมาณแอนโอดีไซยานินของน้ำอัญชันสูตร pH 2.6 และ pH 4.6 ก่อนและหลังผ่านกระบวนการการพาสเจอไวรัส

สูตร		L	Hue angle	Chroma	ปริมาณแอนโอดีไซยานิน(mg/100ml)
pH 2.6	ก่อนพาสเจอไวรัส	17.24±0.41	339.40±3.24	6.93±0.20	0.67±0.12
	หลังพาสเจอไวรัส	17.22±0.12	332.14±2.86	7.23±0.38	0.68±0.09
pH 4.6	ก่อนพาสเจอไวรัส	16.25±0.21	284.43±3.39	6.09±0.60	0.72±0.09
	หลังพาสเจอไวรัส	16.08±0.31	285.88±4.11	5.16±0.36	0.73±0.04

หมายเหตุ ตัวเลขที่แสดงเป็นค่าเฉลี่ย mean±SD, n=2

ผลกระทบของความเป็นกรด-ด่าง ต่อปริมาณแอนโอดีไซยานินและอายุการเก็บของน้ำอัญชันเก็บที่อุณหภูมิ 7°C

เมื่อนำน้ำอัญชันทั้ง 2 สูตรไปเก็บไว้ที่อุณหภูมิ 7°C พบร่วม ระยะเวลาการเก็บที่นานขึ้นจะทำให้ปริมาณแอนโอดีไซยานินลดลงอย่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) (Table 2) Walkowiak-Tomczak และ Czapski (2007) ทำการศึกษาการเปลี่ยนแปลงของสีในสารละลายกระหลาปอลีสีแดงระหว่างการเก็บรักษาพบว่า ปริมาณแอนโอดีไซยานินของสารละลายกระหลาปอลีสีแดงลดลงเมื่อระยะเวลาการเก็บนานขึ้น

เมื่อตรวจวัดจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์และรา เปรียบเทียบกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของน้ำอัญชัน (2550) ซึ่งกำหนดให้จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดไม่เกิน 10^6 โคลินีต่อ 1 มิลลิลิตร และจำนวนยีสต์และรา ต้องไม่เกิน 100 โคลินี 1 มิลลิลิตร พบร่วม น้ำอัญชันสูตร pH 2.6 มีอายุการเก็บรักษา 35 วัน นานกว่าน้ำอัญชันสูตร pH 4.6 ที่มีอายุการเก็บรักษาประมาณ 20 วัน ความเป็นกรด-ด่างมีผลต่อการเจริญเติบโตของจุลินทรีย์ และการเมตาbolism ของจุลินทรีย์ โดยแบคทีเรียจะเจริญเติบโตได้ดีในช่วง pH 6.0-8.0 ยีสต์เจริญได้ดีใน pH 4.5-6.0 และเชื้อราเจริญได้ดีใน pH 3.5-4.0 การปรับ pH ของผลิตภัณฑ์จะช่วยยึดอายุการเก็บให้นานขึ้น (สมนณา, 2549)

Table 2 ปริมาณแอนโอดีไซยานิน ของน้ำอัญชันพาสเจอไวรัสที่อุณหภูมิ 7°C เป็นระยะเวลา 45 วัน

วันที่	0	5	10	15	20	45
pH 2.6	0.67±0.00	0.65±0.06	0.48±0.04	0.64±0.03	0.58±0.02	0.55±0.04
pH 4.6	0.73±0.03	0.71±0.05	0.56±0.01	0.60±0.03	0.64±0.04	Nd

หมายเหตุ ค่าแสดงตัวเลขที่แสดงเป็นค่าเฉลี่ย mean±SD, n=2, Nd หมายถึงไม่ได้ตรวจวัดเนื่องจากเดื่อมเสียแล้ว

ผลกระทบของความเป็นกรด-ด่าง ต่อต่อปริมาณแอนโอดีไซยานินและอายุการเก็บของน้ำอัญชันเก็บที่อุณหภูมิห้อง

เมื่อนำน้ำอัญชันทั้ง 2 สูตรไปเก็บไว้ที่อุณหภูมิห้อง (ประมาณ $30 \pm 2^\circ\text{C}$) พบร่วม ระยะเวลาการเก็บที่นานขึ้นจะทำให้ปริมาณแอนโอดีไซยานินลดลงอย่างอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) (Table 3) และ เมื่อตรวจวัดจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด ยีสต์และรา เปรียบเทียบกับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนของน้ำอัญชัน (2550) พบร่วม น้ำอัญชันสูตร pH 2.6 มีอายุการเก็บรักษา 33 วัน นานกว่าน้ำอัญชันสูตร pH 4.6 ที่มีอายุการเก็บรักษาประมาณ 15 วัน

Table 3 ปริมาณแอนโอดีไซยานินของน้ำอัญชันพาสเจอไวรัสที่อุณหภูมิห้อง (ประมาณ $30 \pm 2^\circ\text{C}$) เป็นระยะเวลา 33 วัน

วันที่	0	3	6	9	12	15	33
pH 2.6	0.67±0.04	0.64±0.03	0.63±0.01	0.66±0.04	0.46±0.00	0.59±0.09	0.70±0.04
pH 4.6	0.73±0.03	0.69±0.05	0.66±0.02	0.63±0.03	0.66±0.09	0.63±0.04	Nd

หมายเหตุ ค่าแสดงตัวเลขที่แสดงเป็นค่าเฉลี่ย mean±SD, n=2, Nd หมายถึงไม่ได้ตรวจวัดเนื่องจากเดื่อมเสียแล้ว

สรุป

อัญชัน เป็นพืชสมุนไพรมีสารแอนโธไซานินซึ่งเป็น สารต้านอนุมูลอิสระที่สำคัญ เมื่อนำดอกอัญชันอบแห้งมาແປรูป เป็นน้ำอัญชัน พบว่า การพาสเจอโร่และความเป็นกรด-ด่างไม่มีผลต่อค่าความสว่าง (L) ปริมาณแคนโธไซานินแต่มีผลต่อค่า Hue angle และค่า Chroma ของน้ำอัญชันอย่างมีนัยสำคัญ ($p \leq 0.05$) เมื่อนำน้ำอัญชันสูตร pH 2.6 และ pH 4.6 ไปเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 7°C และ อุณหภูมิห้อง (ประมาณ $30 \pm 2^{\circ}\text{C}$) พบว่า น้ำอัญชันสูตร pH 2.6 มีอายุการเก็บรักษานานกว่า น้ำอัญชันสูตร pH 4.6 ทั้งที่อุณหภูมิ 7°C และอุณหภูมิห้อง ระยะเวลาการเก็บรักษาที่นานขึ้นจะทำให้ปริมาณแคนโธไซานิน มีแนวโน้มลดลง

เอกสารอ้างอิง

- สุนทดา วัฒนสินธ์. 2549. จุลชีววิทยาทางอาหาร. جامจุรีโปรดักส์. กรุงเทพฯ.
- สำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม. 2550. มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชนน้ำดอกอัญชัน ผพช. 533/2547 (สีบดัน), http://www.tisi.go.th/otop/pdf_file/tcps533_47.pdf (25 /July/07).
- อรุษา เชาวนาลักษิต จากรุวรรณ ทนพฤฒวงศ์ และจิราภรณ์ สอนดี. 2551. การพัฒนาเครื่องดื่มกระเจี๊ยบผงที่ไม่มีน้ำตาล. บทความ วิชาการ “ศรีนคินทร์วิจัยวิชาการ ครั้งที่ 2 ประจำปี 2551”, มหาวิทยาลัยศรีนคินทร์วิจัยและพัฒนา 1: 349-357.
- Brouillard, R. and O. Dangles. 1994. In: The Flavonoids- Advances in Research since 1986, ed. J.B. Harbone, Chapman and Hall, London, Chapter 13, p. 565-588
- Cevallos-Casals, B.A. and L. Cisneros-Zevallos. 2004. Stability of anthocyanin-based aqueous extracts of Andean purple corn and red-fleshed sweet potato compared to synthetic and natural colorants. Food Chemistry. 86: 69-77.
- U.S. Food and Drug Administration. 2006. FDA Bacteriological Analytical Manual (Online), Available:<http://www.foodinfonet.com/publication/fdaBAM.htm> (July 7, 2007).
- Fuleki, T. and F.J. Francis. 1968. Quantitative methods for anthocyanins.1. Extraction and determination of total anthocyanin in cranberries. Journal of Food Science. 33:78-83.
- Kazuma, K., N. Noda, and M. Suzuki. 2003. Flavonoid composition related to petal color in different lines of *Clitoria ternatea*. Phytochemistry. 64:1133-1139.
- Rajalakshmi, S. and S. Narasimhan. 1996. In: Food Antioxidant: Technological, Toxicological, and Perspectives, ed. D.L. Madhadi, S.S. Deshpande and D.K. Salunkhe, Marcel Dekker; New York, Chapter3, p. 65-70.
- Walkowiak-Tomczak, D. and J. Czapski. 2007. Colour changes of a preparation from red cabbage during storage in a model system. Food Chemistry. 104:709-714.
- Wongs-Aree, C., M.M. Giusti and S.J. Schwartz. 2006. Anthocyanins derived only from delphinidin in the blue petals of *Clitoria ternatea*. Acta Hort. (ISHS). 712:437-442.